

KONWENCJA O OBYWATELSTWIE KOBIEŃ ZAMĘŻNYCH,

Przekład.

otwarta do podpisu w Nowym Jorku dnia 20 lutego 1957 r.

W Imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 20 lutego 1957 r. została otwarta do podpisu w Nowym Jorku Konwencja o obywatelstwie kobiet zamężnych.

Po zaznajomieniu się z powyższą Konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona Konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 12 maja 1959 r.

L. S.

Przewodniczący Rady Państwa:
A. ZawadzkiMinister Spraw Zagranicznych:
w z. J. Winiewicz

Au Nom de la République Populaire de Pologne

LE CONSEIL D'ETAT
DE LA RÉPUBLIQUE POPULAIRE DE POLOGNEà tous ceux qui ces Présentes Lettres verront
fait savoir ce qui suit:

Une Convention sur la nationalité de la femme mariée a été ouverte à la signature à New York, le 20 février 1957.

Après avoir vu et examiné ladite Convention le Conseil d'Etat l'a approuvée et approuve en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclare que la Convention susmentionnée est acceptée, ratifiée et confirmée et promet qu'elle sera inviolablement observée.

En Foi de Quoi les Présentes Lettres ont été délivrées, revêtues du Sceau de la République Populaire de Pologne.

Donné à Varsovie, le 12 mai 1959.

L. S.

Président du Conseil d'Etat:
A. ZawadzkiMinistre des Affaires Etrangères:
w z. J. Winiewicz

(Tekst Konwencji zamieszczony jest w załączniku do niniejszego numeru).

KONWENCJA

o obywatelstwie kobiet zamężnych,

otwarta do podpisu w Nowym Jorku dnia 20 lutego 1957 r.

Przekład.

Umawiające się Państwa,

uznając, że konflikty w dziedzinie obywatelstwa powstające w prawie i w praktyce spowodowane są przepisami o utracie lub nabyciu obywatelstwa przez kobiety w wyniku zawarcia małżeństwa, jego rozwiązania lub zmiany obywatelstwa przez małżonka w czasie trwania związku małżeńskiego,

uznając, że Ogólne Zgromadzenie Organizacji Narodów Zjednoczonych w artykule 15 Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka proklamowało, że „każdy człowiek ma prawo do obywatelstwa” i że „nikt nie może być bezpodstawnie pozbawiony ani obywatelstwa, ani prawa do zmiany obywatelstwa”,

pragnąc współpracować z Organizacją Narodów Zjednoczonych w popieraniu powszechnego poszanowania i zachowania praw człowieka i podstawowych swobód dla wszystkich, bez względu na płeć, uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Każde Umawiające się Państwo zgadza się, że ani zawarcie, ani rozwiązanie związku małżeńskiego pomiędzy jego obywatelem a cudzoziemcem, ani też zmiana obywatelstwa przez małżonka w czasie trwania związku małżeńskiego nie wpłyną automatycznie na obywatelstwo żony.

Artykuł 2

Każde Umawiające się Państwo zgadza się, że ani dobrowolne nabycie obywatelstwa innego państwa przez jego obywatela, ani zrzeczenie się swego obywatelstwa przez jego obywatela nie przeszkadzają żonie tego obywatela w zachowaniu swego obywatelstwa.

Artykuł 3

1. Każde Umawiające się Państwo zgadza się, że żona jego obywatela, będąca cudzoziemką, może na własną prośbę uzyskać obywatelstwo małżonka w drodze specjalnie uproszczonej procedury naturalizacyjnej; przyznanie tego obywatelstwa może być ograniczone względami bezpieczeństwa państwowego i porządku publicznego.

2. Każde Umawiające się Państwo zgadza się, że nie będzie interpretować niniejszej Konwencji, jakoby naruszała ona jakiegokolwiek przepisy czy praktykę sądową, zezwalające żonie jego obywatela, będącej cudzoziemką, na uzyskanie z mocy prawa, na swą prośbę, obywatelstwa swego małżonka.

Artykuł 4

1. Niniejsza Konwencja będzie otwarta do podpisu i ratyfikacji dla każdego państwa będącego członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych, a także dla każdego innego państwa, które jest lub stanie się członkiem którejkolwiek agencji wyspecjalizowanej Organizacji Narodów Zjednoczonych lub które jest albo w przyszłości stanie się stroną Statutu Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości, lub dla każdego innego państwa, zaproszonego przez Ogólne Zgromadzenie Organizacji Narodów Zjednoczonych.

2. Niniejsza Konwencja będzie ratyfikowana i dokumenty ratyfikacyjne zostaną złożone u Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych,

Artykuł 5

1. Niniejsza Konwencja będzie otwarta do przystąpienia dla wszystkich państw wymienionych w ust. 1 art. 4.

2. Przystąpienie nastąpi przez złożenie Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokumentu przystąpienia.

Artykuł 6

1. Niniejsza Konwencja wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia po złożeniu szóstego dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia.

2. Dla każdego Państwa, które ratyfikuje niniejszą Konwencję albo do niej przystąpi po złożeniu szóstego dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia, Konwencja wejdzie w życie dziewięćdziesiątego dnia po złożeniu przez to Państwo dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia.

Artykuł 7

1. Niniejsza Konwencja będzie się stosować do wszystkich terytoriów nie rządzących się samodzielnie, powierniczych, kolonialnych i innych terytoriów niemetropolitalnych, za których stosunki międzynarodowe odpowiedzialne jest którekolwiek z Umawiających się Państw; zainteresowane Umawiające się Państwo powinno, z zastrzeżeniem postanowień ust. 2 niniejszego artykułu, oświadczyć w chwili podpisywania, ratyfikacji lub przystąpienia, do którego terytorium lub terytoriów niemetropolitalnych stosuje się Konwencja ipso facto w rezultacie podpisania, ratyfikacji lub przystąpienia.

2. W każdym przypadku, w którym dla celów obywatelstwa terytorium niemetropolitalne nie jest traktowane jako całość z terytorium metropolitalnym, lub w każdym przypadku, w którym na mocy ustawy konstytucyjnej lub praktyki Umawiającego się Państwa albo terytorium niemetropolitalne wymagana jest uprzednia zgoda tego terytorium na stosowanie Konwencji na jego terytorium, Umawiające się Państwo dążyć będzie do uzyskania wymaganej zgody terytorium niemetropolitalnego w okresie dwunastu miesięcy od dnia podpisania Konwencji przez to Umawiające się Państwo, które też zawiadomi Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych o uzyskaniu takiej zgody. Niniejsza Konwencja będzie się stosować do terytorium lub terytoriów wymienionych w zawiadomieniu od dnia jego otrzymania przez Sekretarza Generalnego.

3. Po upływie dwunastomiesięcznego okresu, wymienionego w ust. 2 niniejszego artykułu, zainteresowane Umawiające się Państwa zawiadomią Sekretarza Generalnego o rezultatach konsultacji z tymi terytoriami niemetropolitalnymi, za których stosunki międzynarodowe są odpowiedzialne i które wyraziły zgodę na stosowanie niniejszej Konwencji.

Artykuł 8

1. Każde Państwo może w chwili podpisywania, ratyfikacji lub przystąpienia zgłosić zastrzeżenia do któregośkolwiek artykułu niniejszej Konwencji, z wyjątkiem artykułów 1 i 2.

2. Zastrzeżenia zgłoszone zgodnie z § 1 niniejszego artykułu nie naruszają mocy obowiązującej Konwencji pomiędzy państwem zgłaszającym zastrzeżenia a innymi państwami bę-

dącymi jej stronami, z wyjątkiem postanowień, do których zgłoszono zastrzeżenie lub zastrzeżenia, Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych przekaże treść zastrzeżeń wszystkim Państwom, które są lub staną się stronami niniejszej Konwencji. Każde Państwo będące stroną Konwencji lub które w przyszłości stanie się jej stroną, może zawiadomić Sekretarza Generalnego, że nie uważa się za związane Konwencją w stosunku do Państwa zgłaszającego zastrzeżenie. Państwo będące stroną Konwencji powinno zawiadomić o powyższym w ciągu 90 dni od otrzymania zawiadomienia od Sekretarza Generalnego; a Państwo, które w przyszłości stanie się stroną, w ciągu 90 dni od daty złożenia dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia. W wypadku przekazania takiego zawiadomienia Konwencja nie będzie obowiązywać między państwem, które przekazało zawiadomienie, a państwem zgłaszającym zastrzeżenie.

3. Każde Państwo, które zgłosiło zastrzeżenie zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, może je w każdym czasie wycofać w całości lub w części, po jego przyjęciu, zawiadamiając o tym Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych. Takie zawiadomienie nabierze mocy w dniu jego otrzymania.

Artykuł 9

1. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć niniejszą Konwencję zawiadamiając o tym na piśmie Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych. Wypowiedzenie to nabierze mocy po upływie roku od dnia otrzymania zawiadomienia przez Sekretarza Generalnego.

2. Niniejsza Konwencja utraci moc obowiązującą w dniu, w którym nabierze mocy wypowiedzenie, zmniejszające ilość stron Konwencji poniżej sześciu.

Artykuł 10

Każdy spór powstały pomiędzy dwoma lub więcej Umawiającymi się Państwami dotyczący interpretacji albo stosowania niniejszej Konwencji, który nie zostanie rozstrzygnięty w wyniku negocjacji, zostanie przedłożony na prośbę jednej ze stron w sporze do decyzji Międzynarodowego Trybunału

Sprawiedliwości, o ile strony nie uzgodnią innego sposobu załatwienia.

Artykuł 11

Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych zawiadomi wszystkie państwa będące członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych i państwa nie będące członkami, wymienione w ust. 1 art. 4 niniejszej Konwencji, o następującym:

- a) złożeniu podpisów oraz dokumentów ratyfikacyjnych zgodnie z artykułem 4;
- b) złożeniu dokumentów przystąpienia zgodnie z artykułem 5;
- c) dacie wejścia w życie niniejszej Konwencji zgodnie z artykułem 6;
- d) zawiadomieniach i notyfikacjach otrzymanych zgodnie z artykułem 8;
- e) notyfikacjach i wypowiedzeniach otrzymanych zgodnie z ust. 1 artykułu 9;
- f) ustaniu mocy obowiązującej Konwencji zgodnie z ust. 2 artykułu 9.

Artykuł 12

1. Niniejsza Konwencja, której teksty angielski, chiński, francuski, hiszpański i rosyjski są jednakowo autentyczne, będzie złożona w archiwach Organizacji Narodów Zjednoczonych.

2. Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych przekaże uwierzytelnione kopie Konwencji wszystkim państwom będącym członkami Organizacji Narodów Zjednoczonych i państwom nie będącym członkami, wymienionym w ust. 1 art. 4.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie w tym celu upoważnieni przez swe Rządy, podpisali niniejszą Konwencję, która została otwarta do podpisu w Nowym Jorku dnia 20 lutego tysiąc dziewięćset pięćdziesiątego siódmego roku.

CONVENTION ON THE NATIONALITY OF MARRIED WOMEN

The Contracting States,

Recognizing that conflicts in law and in practice with reference to nationality arise as a result of provisions concerning the loss or acquisition of nationality by women as a result of marriage, of its dissolution, or of the change of nationality by the husband during marriage,

Recognizing that, in article 15 of the Universal Declaration of Human Rights, the General Assembly of the United Nations has proclaimed that "everyone has the right to a nationality" and that "no one shall be arbitrarily deprived of his nationality nor denied the right to change his nationality";

Desiring to co-operate with the United Nations in promoting universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all without distinction as to sex,

Hereby agree as hereinafter provided:

Article 1

Each Contracting State agrees that neither the celebration nor the dissolution of a marriage between one of its nationals and an alien, nor the change of nationality by the husband during marriage, shall automatically affect the nationality of the wife.

Article 2

Each Contracting State agrees that neither the voluntary acquisition of the nationality of another State nor the renunciation of its nationality by one of its nationals shall prevent the retention of its nationality by the wife of such national.

Article 3

1. Each Contracting State agrees that the alien wife of one of its nationals may, at her request, acquire the nation-

nality of her husband through specially privileged naturalization procedures; the grant of such nationality may be subject to such limitations as may be imposed in the interests of national security or public policy.

2. Each Contracting State agrees that the present Convention shall not be construed as affecting any legislation or judicial practice by which the alien wife of one of its nationals may, at her request, acquire her husband's nationality as a matter of right.

Article 4

1. The present Convention shall be open for signature and ratification on behalf of any State Member of the United Nations and also on behalf of any other State which is or hereafter becomes a member of any specialized agency of the United Nations, or which is or hereafter becomes a Party to the Statute of the International Court of Justice, or any other State to which an invitation has been addressed by the General Assembly of the United Nations.

2. The present Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 5

1. The present Convention shall be open for accession to all States referred to in paragraph 1 of article 4.

2. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Article 6

1. The present Convention shall come into force on the ninetieth day following the date of deposit of the sixth instrument of ratification or accession.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the sixth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the ninetieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article 7

1. The present Convention shall apply to all non-self-governing, trust, colonial and other non-metropolitan territories for the international relations of which any Contracting State is responsible; the Contracting State concerned shall, subject to the provisions of paragraph 2 of the present article, at the time of signature, ratification or accession, declare the non-metropolitan territory or territories to which the Convention shall apply ipso facto as a result of such signature, ratification or accession.

2. In any case in which, for the purpose of nationality, a non-metropolitan territory is not treated as one with the metropolitan territory, or in any case in which the previous consent of a non-metropolitan territory is required by the constitutional laws or practices of the Contracting State or of the non-metropolitan territory for the application of the Convention to that territory, that Contracting State shall endeavour to secure the needed consent of the non-metropolitan territory within the period of twelve months from the date of signature of the Convention by that Contracting State, and when such consent has been obtained the Contracting

State shall notify the Secretary-General of the United Nations. The present Convention shall apply to the territory or territories named in such notification from the date of its receipt by the Secretary-General.

3. After the expiry of the twelve-month period mentioned in paragraph 2 of the present article, the Contracting States concerned shall inform the Secretary-General of the results of the consultations with those non-metropolitan territories for whose international relations they are responsible and whose consent to the application of the present Convention may have been withheld.

Article 8

1. At the time of signature, ratification or accession, any State may make reservations to any article of the present Convention other than articles 1 and 2.

2. If any State makes a reservation in accordance with paragraph 1 of the present article, the Convention, with the exception of those provisions to which the reservation relates, shall have effect as between the reserving State and the other Parties. The Secretary-General of the United Nations shall communicate the text of the reservation to all States which are or may become Parties to the Convention. Any State Party to the Convention or which thereafter becomes a Party may notify the Secretary-General that it does not agree to consider itself bound by the Convention with respect to the State making the reservation. This notification must be made, in the case of a State already a Party, within ninety days from the date of the communication by the Secretary-General; and, in the case of a State subsequently becoming a Party, within ninety days from the date when the instrument of ratification or accession is deposited. In the event that such a notification is made, the Convention shall not be deemed to be in effect as between the State making the notification and the State making the reservation.

3. Any State making a reservation in accordance with paragraph 1 of the present article may at any time withdraw the reservation, in whole or in part, after it has been accepted, by a notification to this effect addressed to the Secretary-General of the United Nations. Such notification shall take effect on the date on which it is received.

Article 9

1. Any Contracting State may denounce the present Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Denunciation shall take effect one year after the date or receipt of the notification by the Secretary-General.

2. The present Convention shall cease to be in force as from the date when the denunciation which reduces the number of Parties to less than six becomes effective.

Article 10

Any dispute which may arise between any two or more Contracting States concerning the interpretation or application of the present Convention, which is not settled by negotiation, shall, at the request of any one of the Parties to the dispute, be referred to the International Court of Justice for decision, unless the Parties agree to another mode of settlement.

Article 11

The Secretary-General of the United Nations shall notify all States Members of the United Nations and the non-mem-

ber States contemplated in paragraph 1 of article 4 of the present Convention of the following:

- (a) Signatures and instruments of ratification received in accordance with article 4;
- (b) Instruments of accession received in accordance with article 5;
- (c) The date upon which the present Convention enters into force in accordance with article 6;
- (d) Communications and notifications received in accordance with article 8;
- (e) Notifications of denunciation received in accordance with paragraph 1 of article 9;
- (f) Abrogation in accordance with paragraph 2 of article 9.

CONVENTION SUR LA NATIONALITE DE LA FEMME MARIEE

Les Etats contractants,

Reconnaissant que des conflits de lois et de pratiques en matière de nationalité ont leur origine dans les dispositions relatives à la perte ou à l'acquisition de la nationalité par la femme du fait du mariage, de la dissolution du mariage ou du changement de nationalité du mari pendant le mariage.

Reconnaissant que, dans l'article 15 de la Déclaration universelle des droits de l'homme, l'Assemblée générale de l'Organisation des Nations Unies a proclamé que „tout individu a droit à une nationalité” et que „nul ne peut être arbitrairement privé de sa nationalité, ni du droit de changer de nationalité”.

Soucieux de coopérer avec l'Organisation des Nations Unies en vue de favoriser le respect universel et l'observation des droits de l'homme et des libertés fondamentales pour tous sans distinction de sexe,

Sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

Chaque Etat contractant convient que ni la célébration ni la dissolution du mariage entre ressortissants et étrangers, ni le changement de nationalité du mari pendant le mariage, ne peuvent ipso facto avoir d'effet sur la nationalité de la femme.

Article 2

Chaque Etat contractant convient que ni l'acquisition volontaire par l'un de ses ressortissants de la nationalité d'un autre Etat, ni la renonciation à sa nationalité par l'un de ses ressortissants, n'empêche l'épouse dudit ressortissant de conserver sa nationalité.

Article 3

1. Chaque Etat contractant convient qu'une étrangère mariée à l'un de ses ressortissants peut, sur sa demande, acquérir la nationalité de son mari en bénéficiant d'une procédure privilégiée spéciale de naturalisation; l'octroi de ladite nationalité peut être soumis aux restrictions que peut exiger l'intérêt de la sécurité nationale ou de l'ordre public.

2. Chaque Etat contractant convient que l'on ne saurait interpréter la présente Convention comme affectant aucune loi ou règlement, ni aucune pratique judiciaire, qui permet à une étrangère mariée à l'un de ses ressortissants d'acquérir de plein droit, sur sa demande, la nationalité de son mari.

Article 12

1. The present Convention, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts shall be equally authentic, shall be deposited in the archives of the United Nations.

2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit a certified copy of the Convention to all States Members of the United Nations and to the non-member States contemplated in paragraph 1 of article 4.

In faith whereof the undersigned, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention, opened for signature at New York, on the 20th day of February, one thousand nine hundred and fifty-seven.

Article 4

1. La présente Convention est ouverte à la signature et à la ratification de tous les Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies, ainsi que de tous autres Etats qui sont ou deviendront membres de l'une quelconque des institutions spécialisées des Nations Unies ou parties au Statut de la Cour internationale de Justice, ou de tous autres Etats auxquels l'Assemblée générale de l'Organisation des Nations Unies a adressé une invitation.

2. La présente Convention devra être ratifiée, et les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 5

1. Tous les Etats visés au paragraphe 1 de l'article 4 peuvent adhérer à la présente Convention.

2. L'adhésion se fait par le dépôt d'un instrument d'adhésion auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 6

1. La présente Convention entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date du dépôt du sixième instrument de ratification ou d'adhésion.

2. Pour chacun des Etats qui ratifieront la Convention ou y adhéreront après le dépôt du sixième instrument de ratification ou d'adhésion, la Convention entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suivra la date du dépôt par cet Etat de son instrument de ratification ou d'adhésion.

Article 7

1. La présente Convention s'appliquera à tous les territoires non autonomes, sous tutelle, coloniaux et autres territoires non métropolitains dont un Etat contractant assure les relations internationales; l'Etat contractant intéressé devra, sous réserve des dispositions du paragraphe 2 du présent article, au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, déclarer le territoire ou les territoires non métropolitains auxquels la présente Convention s'appliquera ipso facto à la suite de cette signature, ratification ou adhésion.

2. Si, en matière de nationalité, un territoire non métropolitain n'est pas considéré comme formant un tout avec le territoire métropolitain, ou si le consentement préalable

d'un territoire non métropolitain est nécessaire, en vertu des lois ou pratiques constitutionnelles de l'Etat contractant ou du territoire non métropolitain, pour que la Convention s'applique à ce territoire, ledit Etat contractant devra s'efforcer d'obtenir, dans le délai de douze mois à compter de la date à laquelle il aura signé la Convention, le consentement nécessaire du territoire non métropolitain, et, lorsque ce consentement aura été obtenu, l'Etat contractant devra le notifier au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies. Dès la date de la réception de cette notification par le Secrétaire général, la Convention s'appliquera au territoire ou aux territoires désignés par celle-ci.

3. A l'expiration du délai de douze mois mentionné au paragraphe 2 du présent article, les Etats contractants intéressés informeront le Secrétaire général des résultats des consultations avec les territoires non métropolitains dont ils assurent les relations internationales et dont le consentement pour l'application de la présente Convention n'aurait pas été donné.

Article 8

1. Au moment de la signature, de la ratification ou de l'adhésion, tout Etat peut faire des réserves aux articles de la présente Convention, autres que l'article premier et l'article 2.

2. Les réserves formulées conformément au paragraphe 1 du présent article n'affecteront pas le caractère obligatoire de la Convention entre l'Etat qui aura fait les réserves et les autres Etats parties, à l'exception de la disposition ou des dispositions ayant fait l'objet des réserves. Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies communiquera le texte de ces réserves à tous les Etats qui sont ou qui peuvent devenir parties à la présente Convention. Chaque Etat partie à la Convention ou qui devient partie à la Convention pourra notifier au Secrétaire général qu'il n'entend pas se considérer comme lié par la Convention à l'égard de l'Etat qui a fait des réserves. Cette notification devra être faite dans les quatre-vingt-dix jours à compter de la communication du Secrétaire général, en ce qui concerne les Etats parties à la Convention, et à compter du jour du dépôt de l'instrument de ratification ou d'adhésion, en ce qui concerne les Etats qui deviennent ultérieurement parties à la Convention. Au cas où une telle notification aura été faite, la Convention ne sera pas applicable entre l'Etat auteur de la notification et l'Etat qui aura fait des réserves.

3. Tout Etat qui a fait des réserves conformément au paragraphe 1 du présent article peut à tout moment les retirer en tout ou en partie, après leur acceptation, par une notification à cet effet adressée au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies. Cette notification prendra effet à la date de sa réception.

Article 9

1. Tout Etat contractant peut dénoncer la présente Convention par notification écrite au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies. La dénonciation prend effet un an après la date à laquelle le Secrétaire général en a reçu notification.

2. La présente Convention cessera d'être en vigueur à compter de la date où prendra effet la dénonciation qui ramènera le nombre des parties à moins de six.

Article 10

Tout différend entre deux ou plusieurs Etats contractants relatif à l'interprétation ou à l'application de la présente Convention, qui n'aura pas été réglé par voie de négociations, est soumis pour décision à la Cour internationale de Justice à la demande de l'une des parties au différend, sauf si lesdites parties sont convenues d'un autre mode de règlement.

Article 11

Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies notifie à tous les Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies et aux Etats non membres visés au paragraphe 1 de l'article 4 de la présente Convention:

- a) Les signatures et instruments de ratification déposés conformément à l'article 4;
- b) Les instruments d'adhésion déposés conformément à l'article 5;
- c) La date à laquelle la présente Convention entrera en vigueur conformément à l'article 6;
- d) Les communications et notifications reçues conformément à l'article 8;
- e) Les notifications de dénonciation reçues conformément au paragraphe 1 de l'article 9;
- f) L'abrogation de la Convention conformément au paragraphe 2 de l'article 9.

Article 12

1. La présente Convention, dont les textes anglais, chinois, espagnol, français et russe sont également foi, sera déposée dans les archives de l'Organisation des Nations Unies.

2. Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies communiquera une copie certifiée conforme de la Convention à tous les Etats Membres de l'Organisation des Nations Unies et aux Etats non membres visés au paragraphe 1 de l'article 4.

En foi de quoi les soussignés, dûment autorisés par leurs Gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention, qui a été ouverte à la signature à New-York, le 20 février mil neuf cent cinquante-sept.